

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Z. K. , s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpeného JUDr. F. N., advokátom v B., proti povinnému **A. G.**, bývajúcemu v D., **pre vymożenie 392, 95 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 59 Er 1 033/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2010 sp. zn. 4 CoE 432/2010 takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Trenčín uznesením z 23. januára 2009 č. k. 59 Er 1 033/2008 – 27 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Dospel k záveru, že exekučný titul (platobný výmer z 25. 5. 2005 č. 682/2005) bol vydaný správcom konkurznej podstaty P .-D.Z.P. v konkurze (JUDr. T. K.) v rozpore so zákonom a neoprávnenou osobou, z ktorého dôvodu je nulitným aktom .

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie oprávneného uznesením z 24. augusta 2009 sp. zn. 8 CoE 53/3009 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O. s. p.). V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že pokiaľ rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom vydal nepríslušný orgán, ide o nulitný právny akt, ktorý má za následok, že exekúciu nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň akoby neexistoval.

Okresný súd Trenčín uznesením z 30. novembra 2009 č. k. 59 Er 1 033/2008 – 49 oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi (JUDr. V. K.) trovy exekúcie vo výške 69, 70 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Takto rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, lebo k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, ktorý navrhol vykonať exekúciu na základe nulitného právneho aktu.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie oprávneného a povinného uznesením z 30. marca 2010 č. k. 17 CoE 36/2010 odvolanie povinného ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) a uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že oprávnený zanedbal procesnú opatrosť pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, lebo sa domáhal vykonania exekúcie na základe neúčinného exekučného titulu. Tým z procesného hľadiska zavinił zastavenie exekúcie.

Okresný súd Trenčín uznesením z 8. júla 2010 č. k. 59 Er 1 033/2008 – 70 uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok 1, 50 € za podanie urobené elektronickými prostriedkami do 15 dní od jeho doručenia (položka č. 20a sadzobníka súdnych poplatkov).

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. novembra 2010 sp. zn. 4 CoE 432/2010 na odvolanie oprávneného uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že je nepochybné, že oprávnený sa návrhom domáhal výkonu rozhodnutia na základe nulitného, tým neexistujúceho právneho aktu. Z toho vyplýva, že sa nejednalo o konanie týkajúce sa vymáhania plnenia zo zdravotného poistenia vecne oslobodeného od súdneho poplatku. Správny bol potom postup prvostupňového súdu, ktorý uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie urobené elektronickými prostriedkami v súlade s položkou č. 20a sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie oprávnený . Navrhol ho zrušiť (v spojení s uznesením súdu prvého stupňa) a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) v otázke vecného oslobodenia od súdnych poplatkov. Tiež odňatie mu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) postupom odvolacieho súdu tým, že potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa na základe skutočností, ku ktorým nemal možnosť sa vyjadriť, čím mu bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces. Uznesenie krajského súdu je síce rozhodnutím, ktoré potvrdzuje prvostupňové rozhodnutie, avšak na základe odlišných právnych konštrukcií a skutočností (nakoľko prvostupňové ani nie sú známe pre nedostatok dôvodov).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako sú dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok , má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O. s. p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá veta O. s. p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie patriace do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Keďže napadnuté je také uznesenie, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., proti ktorým je dovolanie prípustné, nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., zaoberal sa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka , prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Existenciu väd konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. oprávnený nenamietal a nezistil ich ani dovolací súd.

So zreteľom na oprávneným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať pred ním a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie nie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. , podľa dovolacieho súdu nebola postupom odvolacieho súdu odňatá oprávnenému možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd svoje potvrdzujúce uznesenie nezaložil na právnom názore odlišnom od právneho názoru súdu prvého stupňa v posúdení otázky oslobodenia oprávneného od súdneho poplatku za podanie urobené elektronickými prostriedkami. Súd prvého stupňa uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1, 50 € podľa položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch). Tento postup považoval odvolací súd za správny. Teda oba sudy nižších stupňov dospeli k rovnakému záveru o poplatkovej povinnosti oprávneného za podanie urobené elektronickými prostriedkami, ako aj jeho výške podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Tým aj k rovnakému záveru, že oprávnený nebol od súdneho poplatku oslobodený. Preto rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo prekvapivým rozhodnutím, ktorým by oprávnenému bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces.

Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že oprávnený namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), spočívajúce v tom, že predmet súdneho sporu nebol kvalifikovaný ako vec, ktorá sa týka zdravotného poistenia a je preto oslobodená od súdnych poplatkov.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval,

prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nejde).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 O. s. p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného v súlade s § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní oprávnený úspech nemal a povinnému trovy dovolacieho konania nevznikli (napadnuté bolo uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok týkajúce sa výlučne oprávneného).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júna 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta